

Forslag

til

Lov om ændring af lov om arbejdsskadesikring

(Statslig finansiering af udgifter ved arbejdsskader som følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19 foretaget i perioden fra den 27. december 2020 til den 31. december 2022)

§ 1

I lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 376 af 31. marts 2020, som senest ændret ved § 2 i lov nr. 1163 af 8. juni 2021, foretages følgende ændringer:

1. I § 49, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »jf. dog.«: »stk. 9 og«.

2. I § 49 indsættes efter stk. 8 stk. 9:

»Stk. 9. Ved arbejdsulykker, der er en følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19 foretaget i perioden 27. december 2020 – 31. december 2022, betaler staten erstatning m.v. efter denne lov. Staten har ret til regres mod ansvarlige skadevoldere for udgifter, jf. § 77.«

3. I § 59, stk. 1, indsættes efter nr. 2 som nyt nummer:

»3) Staten i sager om arbejdsulykker, der er en følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19, foretaget i perioden 27. december 2020 – 31. december 2022, jf. § 49, stk. 9.«

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2022.

Stk. 2. Loven har virkning for udgifter vedrørende arbejdsulykker som følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19, der er foretaget i perioden 27. december 2020 – til 31. december 2022.

§ 3

Stk. 1. Ved lovens ikrafttræden den 1. juli 2022 overtager staten forpligtelserne fra forsikringsselskaberne og arbejdsgiverne, der er selvforsikrede efter lovens § 48, stk. 5, og § 88, i sager om arbejdsulykker, der er en følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod Covid-19, der er anmeldt til forsikringsselskaberne frem til lovens ikrafttræden 1. juli 2022. Forsikringsselskabernes forpligtelser i sager om arbejdsulykker, der er en følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod Covid-19, der er anmeldt til forsikringsselskaberne frem til lovens ikrafttræden 1. juli 2022, ophører samtidig.

Stk. 2. Stk. 1, gælder også forpligtelser efter den finansielle lovgivning.

Stk. 3. Staten refunderer udgifter som forsikringselskaberne og selvforsikrede arbejdsgivere har afholdt til erstatning og godtgørelse m.v., jf. lovens § 11 og § 35, stk. 7, samt administration, jf. lovens § 59, i sager om arbejdsulykker, der er en følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod Covid-19 foretaget i perioden 27. december 2020 – 31. december 2022.

Stk. 4. I det omfang et forsikringselskab har rettigheder og pligter efter arbejdsskadesikringsloven gælder disse tilsvarende for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i sager om arbejdsulykker, der er en følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19, jf. § 49, stk. 9.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets baggrund
3. Lovforslagets hovedpunkter
 - 3.1. Staten overtager finansieringen af udgifter ved arbejdsulykker som følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19
 - 3.1.1. Gældende ret
 - 3.1.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
4. Konsekvenser for opfyldelsen af FN's verdensmål
5. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
7. Administrative konsekvenser for borgerne
8. Klimamæssige konsekvenser
9. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
10. Forholdet til EU-retten.
11. Hørte myndigheder og organisationer mv.
12. Sammenfattende skema

1. Indledning

Covid-19-vaccinationer sker som følge af den helt ekstraordinære situation med en verdensomspændende pandemi, og vaccinationsprogrammet er – sammen med de generelle, smitteforebyggende råd, et af de vigtigste våben i kampen mod Covid-19. Antallet af vacciner var især ved iværksættelsen af vaccinationsprogrammet ved årsskiftet 2020/2021 begrænset, og vaccinationerne blev derfor tilbudt i prioriteret rækkefølge. Med tiden er alle borgere i Danmark, der findes godkendte vacciner til, tilbudt vaccination. Tilbuddet om vaccination er frivilligt og gratis.

Den samlede samfundsmæssige vaccinationsplan indebærer, at visse personalegrupper anbefales vaccination tidligere, end deres alder tilsiger, grundet deres ansættelsesforhold og/eller arbejdsopgaver på grund af sundhedsmyndighedernes vurdering af behovet for, at disse personalegrupper vaccineres hurtigt for at opretholde bemandingen af kritiske funktioner og for at begrænse smitten i sektorer med mange særligt udsatte borgere.

Ulykker opstået som følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19 kan, når betingelserne herfor er opfyldt, anerkendes som arbejdsulykker efter arbejdsskadesikringsloven. Arbejdsskadeerstatning m.v. finansieres i så fald af arbejdsgiveren via arbejdsgiverens lovpligtige arbejdsskadeforsikring hos et forsikringsselskab.

Regeringen, Socialistisk Folkeparti, Radikale Venstre, Enhedslisten, Alternativet og Kristendemokraterne vurderer, at udgifterne ved arbejdsulykker som følge af arbejdsrelateret covid-19-vaccination ikke skal finansieres af arbejdsgiverne, men af staten, på grund af den helt ekstraordinære samfundsmæssige krisesituation og som led i den samlede samfundsmæssige vaccinationsplan.

Med lovforslaget foreslås det derfor, at staten overtager forpligtelsen til at finansiere erstatning m.v. og administration fra forsikringsselskaberne i sager om arbejdsulykker som følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19. Staten vil med lovforslaget også overtage forsikringsselskabernes ret til at rejse regreskrav mod vaccineproducenterne i de sager, hvor vaccinationsskaden skyldes en defekt ved vaccinen.

2. Lovforslagets baggrund

Verden over vaccinerer man mod covid-19.

I EU godkendes vacciner af EU-kommissionen efter anbefalinger fra Det Europæiske Lægemiddelagentur, EMA. Den 21. december 2020 godkendte EU-kommissionen Pfizer/BioNTechs vaccine mod covid-19. Godkendelsen skete på baggrund af en indstilling fra Det Europæiske Lægemiddelagentur EMA, som har vurderet, at vaccinen er sikker og effektiv. I Danmark blev de første vaccineret mod covid-19 den 27. december 2020.

Vaccinen er tilbudt efter sundhedsmyndighedernes vaccinationsplan og i prioriteret rækkefølge til forskellige målgrupper. Grupperne er prioriteret ud fra Sundhedsstyrelsens faglige vurdering, der primært tager udgangspunkt i tre hovedmålsætninger for vaccinationsindsatsen:

- Minimering af død og alvorlig sygdom som følge af COVID-19.
- Minimering af smittespredning og epidemikontrol.
- Sikring af samfundskritiske nøglefunktioner.

De tre første målgrupper, der af sundhedsmyndighederne blev tilbudt og anbefalet vaccination, er 1. ”Borgere i plejebolig m.v.” 2. ”Borgere over 65 år, som både modtager praktisk hjælp og personlig pleje” og 3. ”Borgere over 85 år.” Herefter blev målgruppe 4: ”Frontpersonale i sundheds-, ældre og dele af socialektoren” tilbudt og anbefalet vaccination på baggrund af sundhedsmyndighedernes vurdering af behovet for, at disse personer blev vaccineret hurtigt for at opretholde bemanningen af kritiske funktioner og for at begrænse smitten i sektorer med mange særligt udsatte borgere. Det var dermed en sundhedsfaglig og politisk beslutning, hvem der skulle tilbydes vaccinerne først, som arbejdsgiverne ikke har haft indflydelse på. De følgende målgrupper var patienter med særlig øget risiko og deres pårørende og herefter er målgrupperne opdelt i alder, hvor de ældste blev tilbudt vaccinen først.

3. Lovforslagets hovedpunkt

3.1. Staten overtager finansieringen af udgifter ved arbejdsulykker som følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19

3.1.1. Gældende ret

Alle vaccinationsskader er omfattet af patienterstatningssystemet, men arbejdsskadesikringsloven er primær i forhold til patienterstatningssystemet. Det betyder, at udgifterne finansieres af arbejdsgiverne, hvis skaden kan anerkendes som en arbejdsulykke.

Ulykker, der er en følge af arbejdet eller de forhold, det er foregået under, er arbejdsulykker. Arbejdsulykker er defineret i §§ 5-6 i lov om arbejdsskadesikring. Ved en arbejdsulykke forstås en personskade forårsaget af en hændelse eller en påvirkning, der er sket pludseligt eller inden for 5 dage. Ulykker efter arbejdsrelaterede vaccinationer anses efter praksis for arbejdsulykker.

Der er tale om en langvarig praksis. Historisk var vaccinationsskader omfattet af arbejdsskadesystemet, før vaccinationsskader blev omfattet af en særskilt lov om vaccinationsskader i 1972. Alle vaccinationsskader er i dag omfattet af Patienterstatningen, jf. lovbekendtgørelse nr. 995 af 14. juni 2018 om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet.

Afgrænsningen af, hvornår der er tale om arbejdsrelaterede vaccinationer er ikke entydigt fastlagt. Det skyldes, at der alene er begrænset praksis.

Ankestyrelsen har fastslået, at vaccinationer, hvor det er et krav, at medarbejderen har fået vaccinationen for at udføre sit arbejde, herunder ved rejser til udlandet, kan anerkendes som en arbejdsulykke efter arbejdsskadesikringsloven. Det fremgår af principmeddelelse 46-15, der omhandlede krav om vaccination for kloakarbejdere. Det fremgår videre, at vaccinationer, der ikke har betydning for den vaccineredes arbejdsfunktion, ikke kan anerkendes som en arbejdsulykke efter arbejdsskadesikringsloven.

Derudover er det ligeledes fastslået i praksis, at ulykker som følge af vaccinationer, som er anbefalet af arbejdsgiveren eller sundhedsmyndighederne, kan anerkendes som arbejdsulykker efter arbejdsskadesikringsloven. Det fremgår af principmeddelelse 177-11, hvor Sundhedsstyrelsen havde anbefalet, at halvdelen af plejepersonalet i kommunen blev vaccineret på grund af en forventet epidemi, og kommunen tilbød så alle medarbejdere på social- og sundhedsområdet vaccination. Formålet var at sikre et beredskab i forbindelse med en epidemi.

For så vidt angår vaccination mod covid-19 er visse personalegrupper udtaget som grupper, der anbefales vaccination grundet deres ansættelsesforhold og/eller arbejdsopgaver, og som tilbydes vaccination, før de pågældende medarbejdere opfylder alderskriteriet for vaccination. Disse personalegrupper vurderes at være omfattet af arbejdsskadesikringsloven, jf. herved principmeddelelse 177-11.

I forhold til covid-19 er det medarbejdere, der er ansat i sundheds-, ældre- og udvalgte dele af socialsektoren, og som har kontakt til særligt sårbare personer og/eller varetager kritiske arbejdsfunktioner. Tilsvarende hensyn kan gøres gældende for privatansatte personalegrupper, som af hensyn til, at en produktion kan opretholdes, særlige opgaver, udlandsrejser m.v., opfordres af arbejdsgiveren til at blive vaccineret.

For at vaccinationsskaden kan anerkendes som en arbejdsulykke, skal ulykken opfylde de gældende krav til en arbejdsulykke efter arbejdsskadesikringsloven. Arbejdsulykken kan være fysisk eller psykisk og kan være varig eller forbigående. Der skal være årsagssammenhæng mellem vaccinationen og personskaden. Det er således ikke tilstrækkeligt, at man har fået vaccinationen, hvis det ikke er vaccinationen, der har medført personskaden.

Når en vaccinationsskade anerkendes som en arbejdsulykke, finansieres udgifter til erstatning m.v. efter arbejdsskadesikringsloven og administration i den forbindelse af forsikringsselskaberne. Forsikringsselskaberne opkræver præmier til dækning af disse udgifter hos forsikringstagerne (arbejdsgiverne). Selvforsikrede offentlige arbejdsgivere finansierer selv udgifterne.

Forsikringsselskaberne og de selvforsikrede offentlige arbejdsgivere har ret til regres mod vaccineproducenterne, hvis vaccinationsskaden skyldes en defekt ved vaccinen, jf. lov om arbejdsskadesikring § 77, stk. 2.

Det giver principielt arbejdsgiverne mulighed for at få dækket dele af udgifterne til erstatning. Det gælder imidlertid generelt for lægemiddelskader, herunder vaccinationsskader, at regresretten ikke omfatter skader som følge af kendte bivirkninger, som lægemiddelproducenterne har informeret om. På denne baggrund kan det i praksis vise sig vanskeligt at rejse et regreskrav mod vaccineproducenterne. Sundhedsministeriet rejser således i praksis ikke regreskrav mod vaccineproducenterne i regi af patienterstatningssystemet.

Forsikringsselskaberne er efter den finansielle lovgivning, herunder EU-regulering, forpligtet til at foretage hensættelser til sikkerhed for fremtidige udgifter i de ulykkesager, der anmeldes. Selvforsikrede offentlige arbejdsgivere er ikke forpligtede efter den finansielle lovgivning, herunder EU-reguleringen.

Arbejdsgiverne indbetaler til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring en årlig arbejdsskadeafgift svarende til 12 pct. af de samlede udgifter til erstatninger, godtgørelse til varigt mén m.v., som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har tilkendt i det foregående kalenderår som følge af arbejdsulykker, jf. arbejdsskadeafgiftslovens § 3, stk. 1, nr. 2. Arbejdsgiverne indbetaler også et årlig arbejdsmiljøbidrag, som fastsættes som gennemsnittet af 2 pct. af de årlige godtgørelser for varigt mén og erstatninger for erhvervsevnetab, som er tilkendt i arbejdsulykkesager efter lov om arbejdsskadesikring i en 10-årig periode, jf. arbejdsmiljøloven § 68.

3.1.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Borgerne vaccineres mod covid-19 som følge af den helt ekstraordinære samfundskritiske krisesituation med en pandemi. Som led i sundhedsmyndighedernes samlede samfundsmæssige vaccinationsprogram har visse personalegrupper på grund af deres ansættelsesforhold og arbejdsopgaver fået tilbudt og anbefalet vaccinationen før andre persongrupper. Det drejede sig om medarbejdere, der er ansat i sundheds-, ældre- og udvalgte dele af socialektoren, og som har kontakt til særligt sårbare personer og/eller varetager kritiske arbejdsfunktioner. Privatansatte personalegrupper, som af hensyn til, at en produktion kan opretholdes, særlige opgaver, udlandsrejser m.v., kan ligeledes opfordres af arbejdsgiveren til at blive vaccineret hurtigt, og en vaccinationsskade i den forbindelse vil også kunne anerkendes som arbejdsskade. Det er altså ifølge sundhedsmyndighedernes samlede samfundsmæssige vaccinationsprogram selve ansættelsesforholdet og/eller arbejdsfunktionen, der er afgørende for, at en person får tilbudt og anbefales vaccinationen, før den pågældende opfylder alderskriteriet for vaccination.

Udgifterne til finansiering af arbejdsrelaterede vaccinationer ligger i dag hos arbejdsgivernes forsikringsselskaber. Det er aftalepartierne vurdering, at udgifterne ved arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19 ikke skal ligge hos arbejdsgivernes forsikringsselskaber, da der er tale om en pandemi, hvor alle vil blive tilbudt vaccinationen. Det foreslås på denne baggrund, at udgifterne ved arbejdsulykker som følge af covid-19-vaccination ikke skal finansieres af arbejdsgiverne, men af staten, når der er tale om arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19.

Samtidig friholdes arbejdsulykkesforsikringsselskaberne og selvforsikrede enheder for alle forpligtelser vedrørende finansieringen af udgifter til erstatning m.v. og administration i forbindelse med arbejdsulykker som følge af arbejdsrelateret vaccination mod covid-19, herunder forpligtelser efter den finansielle lovgivning. Det indebærer, at forsikringsselskaberne ikke skal opkræve præmier fra arbejdsgiverne til finansiering af udgifterne, herunder til finansielle hensættelser i forbindelse med anmeldelser af arbejdsskader som følge af arbejdsrelateret vaccination mod covid-19. Det foreslås derfor, at staten betaler erstatning m.v. og finansierer Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings og Ankestyrelsens administration i sager om arbejdsulykker ved arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19. Det foreslås i den forbindelse, at staten får mulighed for at søge regres mod den ansvarlige skadevolder (vaccineproducenten). Sundhedsministeriet rejser i praksis ikke regreskrav mod vaccineproducenterne i regi af patienterstatningssystemet, da regreskravet beror på produktansvarsreglerne om defekt ved produktet. Rammerne for at rejse et regreskrav er således yderst begrænsende,

da det er vanskeligt at bevise, at der er tale om en defekt, når der er tale om en bivirkning som vaccineproducenten har informeret om. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring bør derfor kun vurdere og rejse regreskrav, når det er åbenbart, at der er tale om en defekt og ikke en kendt bivirkning. Lovforslaget sikrer, at finansieringen af skader i forbindelse med arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19 overføres fra forsikringsselskaberne til staten. Forsikringsselskaberne har dog fortsat udgifter til egen administration af vaccineskaderne, herunder til modtagelse og videresendelse af anmeldelserne. Det indebærer, at forsikringsselskaberne ikke skal opkræve præmier fra arbejdsgiverne til finansiering af erstatningsudgifterne i forbindelse med vaccinationsskaderne, men forsikringsselskaberne skal opkræve præmier fra arbejdsgiverne til dækning af deres egen administration af vaccineskaderne.

Der ændres ikke i arbejdsmiljøloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 2062 af 16. november 2021, og i lov om afgift af bidraget til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 374 af 30. marts 2020. Det indebærer, at erstatninger m.v. efter arbejdsskadesikringsloven fortsat indgår i beregningsgrundlaget for både arbejdsmiljøbidraget, jf. § 68 i arbejdsmiljøloven og arbejdsskadeafgiften, jf. § 3 i arbejdsskadeafgiftsloven. Herved er det fortsat arbejdsgiverne, der finansierer arbejdsmiljøbidrag og arbejdsskadeafgift. Der henvises nærmere herom til afsnit 6 i lovforslagets almindelige bemærkninger. Arbejdsgiverne vil fortsat på sædvanlig vis skulle anmelde ulykkerne til forsikringsselskabet, hvor arbejdsgiveren har tegnet lovpligtig arbejdsulykkesforsikring.

Forslaget indebærer således, at forsikringsselskabet herefter sender anmeldelser om arbejdsulykker som følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19 videre til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Forsikringsselskaberne skal ikke forinden foretage en sagsbehandling, herunder vurdering af disse sager, ligesom forsikringsselskaberne heller ikke har nogen forpligtelser ift. eventuel dækning af udgifter til sygebehandling og hjælpemidler. Dette vil blive præciseret ved ændringer af bekendtgørelse nr. 1629 af 16. december 2016 om anmeldelse af ulykker efter arbejdsskadesikringsloven, bekendtgørelse nr. 900 af 24. juni 2016 om betaling af udgifter til sygebehandling og hjælpemidler efter lov om arbejdsskadesikring samt bekendtgørelse nr. 901 af 24. juni 2016 om forsikringsselskabernes adgang til at behandle krav om betaling af udgifter til sygebehandling og hjælpemidler m.v. efter lov om arbejdsskadesikring.

For så vidt angår selvforsikrede offentlige arbejdsgivere har institutionernes forsikringsenheder samme forpligtelser som forsikringsselskaberne.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring varetager herefter al sagsbehandling af anmeldelserne. Det indebærer således, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring – ud over de sædvanlige opgaver med at træffe afgørelser om anerkendelse og eventuelt om erstatning og godtgørelse – varetager forsikringsselskabernes opgaver efter de nævnte bekendtgørelser.

Vurderer Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, at tilskadekomne eller efterladte er berettiget til erstatning m.v., udbetaler Arbejdsmarkedets Erhvervssikring på vegne af staten erstatningen m.v. Herved sikres, at det er staten, der finansierer udgifterne.

Forslaget har ingen konsekvenser for tilskadekomnes og efterlades ret til erstatning m.v.

Lovforslaget omfatter arbejdsulykker som følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19 – ikke arbejdsskader som følge af andre arbejdsrelaterede vaccinationer.

Statens finansiering af udgifter i forbindelse med arbejdsskader som følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19 foreslås at gælde for arbejdsrelaterede vaccinationer, der er foretaget indtil udgangen af 2022.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 2, og bemærkningerne hertil.

4. Konsekvenser for opfyldelsen af FN's verdensmål

Sundt liv og trivsel er det tredje af de 17 verdensmål, som indgår i udviklingsdagsordenen for bæredygtig udvikling frem mod 2030. En integreret tilgang er afgørende for fremskridt på tværs af de forskellige mål.

Verdensmålene for bæredygtig udvikling forpligter sig til at bekæmpe epidemier af AIDS, tuberkulose, malaria og andre smitsomme sygdomme inden 2030. Målet er at udbrede universel sygeforsikring og give adgang til sikre og effektive lægemidler samt vacciner til alle. Støtte til forskning og udvikling af vacciner er en væsentlig del af denne proces, samt adgang til medicin til en overkommelig pris.

Et delmål er forskning og udvikling af vacciner og medicin til behandling af smitsomme og ikke-smitsomme sygdomme, der skal sikres adgang til livsvigtig medicin og vacciner til en overkommelig pris. Især skal der sikres adgang til medicin for alle.

En indikation for verdensmålet er andelen af befolkningen vaccineret med alle vacciner, der indgår i det nationale program.

Det danske vaccinationsprogram mod covid-19 understøtter FN's 3. verdensmål.

Lovforslaget har i sig selv ikke konsekvenser for FN's 3. verdensmål, men understøtter, at den danske befolkning fortsat kan kompenseres for arbejdsulykker som følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19.

5. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Den samlede udgiftsvirkning af lovforslaget for staten skønnes at være ca. 50 mio. kr. Udgiften modsvares af en samtidig besparelse for offentlige arbejdsgivere på ca. 44 mio. kr.

Merudgifterne for staten er en konsekvens af, at staten overtager forpligtelsen til at finansiere udgifterne til erstatning m.v. og administration fra selvforsikrede arbejdsgivere samt for offentlige arbejdsgivere, der har valgt at tegne arbejdsskadesforsikring hos et arbejdsulykkesforsikringsselskab. Således friholdes arbejdsulykkesforsikringsselskaberne og selvforsikrede arbejdsgivere for alle forpligtelser vedrørende finansieringen af udgifter efter arbejdsskadesloven til erstatning m.v. og udgifter til Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings og Ankestyrelsens administration. Udgifterne til erstatning omfatter primært udgifter til godtgørelse for varigt mén og erstatninger for tab af erhvervsevne, dækning af behandlingsudgifter samt i meget begrænset omfang til forsørgertabserstatning.

Lovforslaget skønnes af denne baggrund at medføre samlede merudgifter for det offentlige på ca. 6 mio. kr. årligt.

Tallene er forbundet med betydelig usikkerhed, idet beregningerne er baseret på opgørelser over, hvor mange sager der er indtil videre er anmeldt og oprettet i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring samt antagelser om, hvor mange flere sager der vil blive anmeldt/oprettet og antagelser om, hvordan disse sager vil falde ud for så vidt angår anerkendelse og tilkendelse af erstatning m.v. Antagelserne er desuden underbygget med tilsvarende observationer og vurderinger modtaget fra Patienterstatningen.

Det skønnes med betydelig usikkerhed, at der i 60 arbejdsskadesager vil blive tilkendt godtgørelse for varigt mén med en gennemsnitlig mén-grad på 10 pct., og at der i 10 sager vil blive tilkendt erstatning for tab af erhvervsevne med en gennemsnitlig erhvervsevnetabsprocent på 40 procent. Disse skøn er baseret på den generelle praksis for arbejdsskadesager og Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings oplysninger om de modtagne konkrete anmeldelser, om skader opstået efter vaccination mod Covid-19. Udgifterne til godtgørelse for varigt mén vil følgelig andrage 6 mio. kr. og udgifterne til erstatning for tab af erhvervsevne vil følgelig andrage 40 mio. kr.

Lovforslaget vurderes at indebære mindre administrative konsekvenser. Forslaget indebærer, at der skal foretages mindre systemtilpasninger i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Dette omfatter ændringer i økonomisystemet, således at der kan oprettes et nyt delregnskab, samt at der sikres overførelse af data til statsregnskab. Samlet vurderes drift og implementeringsomkostninger på cirka 0,3 mio. kr. Det skønnes, at der samlet vil blive oprettet cirka 400 sager, og deraf følger udgifter til sagsbehandling. Samlet vurderes de administrative udgifter at udgøre cirka 4 mio. kr.

Samlet set skønnes udgifterne derfor at blive på cirka 50 mio. kr.

Det skønnes på baggrund af den foreløbige fordeling mellem kommunale, regionale og statslige arbejdsgivere, at kommunale arbejdsgivere vil blive friholdt for erstatningsmæssige (m.v.) og administrative omkostninger på omkring 27 mio. kr., og at regionale arbejdsgivere vil få en besparelse svarende til cirka 16 mio. kr. Staten skønnes som arbejdsgiver at opleve en besparelse på cirka 1 mio. kr.

Samlet set skønnes kommunale, regionale og statslige arbejdsgivere at få mindreudgifter på ca. 44 mio. kr. (inkl. mindre takstbetaling for sagsbehandling i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og Ankestyrelsen).

Med lovforslaget overtager staten forpligtelser efter arbejdsskadesikringsloven. Forslaget ændrer ikke ved forpligtelser efter arbejdsskadeafgiftsloven eller arbejdsmiljøloven. Staten skal efter dette forslag ikke overtage finansieringsforpligtelser efter disse love.

Lovforslaget har ikke øvrige implementeringsmæssige konsekvenser for det offentlige. Lovforslaget følger principper for digitaliseringsklar lovgivning.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

De fem principper for agil, erhvervsrettet regulering, som skal gøre det lettere at anvende nye digitale teknologier og forretningsmodeller, vurderes ikke at have betydning i forhold til indeværende lovforslag.

Den samlede udgiftsvirkning af lovforslaget for erhvervslivet m.v. skønnes at være mindreudgifter på ca. 6 mio. kr. (inkl. mindre takstbetaling for sagsbehandling i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring).

Mindreudgifterne for erhvervslivet er en konsekvens af forslaget om, at staten overtager forpligtelsen til at finansiere udgifterne til erstatning m.v. og administration fra arbejdsulykkesforsikringsselskaberne. Således friholdes arbejdsulykkesforsikringsselskaberne (og derved erhvervslivet m.v.) for forpligtelser vedrørende finansieringen af udgifter til erstatning (m.v.) og udgifter til Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings og Ankestyrelsens administration i forbindelse med arbejdsulykker som følge af arbejdsrelaterede vaccination mod covid-19.

Tallene er forbundet med betydelig usikkerhed, idet beregningerne er baseret på opgørelser over, hvor mange sager der er indtil videre er anmeldt og oprettet i AES, samt antagelser om, hvor mange flere sager der vil blive anmeldt/oprettet, og antagelser om, hvordan disse sager vil falde ud for så vidt angår anerkendelse og tilkendelse af erstatning (m.v.). Antagelserne er desuden underbygget med tilsvarende observationer og vurderinger modtaget fra Patienterstatningen.

Det skønnes med betydelig usikkerhed, at der i 60 arbejdsskadesager vil blive tilkendt godtgørelse for varigt mén med en gennemsnitlig mén-grad på 10 pct., og at der i 10 sager vil blive tilkendt erstatning for tab af erhvervsevne med en gennemsnitlig erhvervsevnetabsprocent på 40 procent. Udgifterne til godtgørelse for varigt mén vil følgelig andrage 6 mio.kr. og udgifterne til erstatning for tab af erhvervsevne vil følgelig andrage 40 mio. kr. Det skønnes, at der samlet vil blive oprettet cirka 400 sager, og de samlede udgifter til sagsbehandling og øvrig administration (herunder mindre systemtilpasninger) forventes at udgøre cirka 4 mio. kr. Det skønnes på baggrund af den foreløbige fordeling imellem private og offentlige arbejdsgivere, at

private arbejdsgivere vil blive friholdt for administrative og erstatningsmæssige (mv.) udgifter på cirka 6 mio. kr.

Lovforslaget vurderes ikke at være i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering i Danmark. De fem principper er 1) den nationale regulering bør som udgangspunkt ikke gå videre end minimumskravene i EU-reguleringen, 2) danske virksomheder bør ikke stilles dårligere i den internationale konkurrence, hvorfor implementeringen ikke bør være mere byrdefuld end den forventede implementering i sammenlignelige EU-lande, 3) fleksibilitet og undtagelsesmuligheder i EU-reguleringen bør udnyttes, 4) i det omfang det er muligt og hensigtsmæssigt, bør EU-regulering implementeres gennem alternativer til regulering og 5) byrdefuld EU-regulering bør træde i kraft senest muligt og under hensyntagen til de fælles ikrafttrædelsesdatoer.

Den foreslåede model for samspillet mellem erstatning m.v. efter arbejdsskadesikringsloven og produktansvarsreglerne indebærer, at staten m.fl. får adgang til at rejse et regreskrav mod producenten af et fejlbehæftet produkt eller producentens ansvarsforsikringsselskab. Dette medfører en mindre omfordeling af udgifter mellem forsikringsselskaberne m.fl., men indebærer ikke, at de samlede udgifter stiger eller falder.

Det bemærkes, at der er tale om et yderst begrænset antal sager, der er omfattet af både arbejdsskadesikringsloven og produktansvarsreglerne.

Med lovforslaget overtager staten forpligtelser efter arbejdsskadeloven. Forslaget ændrer ikke ved forpligtelser efter arbejdsskadeafgiftsloven eller arbejdsmiljøloven. Staten skal efter dette forslag ikke overtage finansieringsforpligtelser efter disse love.

Lovforslaget vurderes ikke at indebære administrative konsekvenser for erhvervslivet.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

8. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have klimamæssige konsekvenser.

9. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have miljø- og naturmæssige konsekvenser

10. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter. Lovforslaget indeholder ikke statsstøtte-retlige aspekter.

11. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra **den xx. måned 2022 til den xx. måned 2022** været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.: Advokatrådet, Akademikernes Centralorganisation (AC),

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, Arbejdsmarkedets Tillægspension, Arbejdsskadeforeningen AVS, Business Danmark, Contea, Sedgwick Leif Hansen, Dahlberg, Danmarks Frie Fagforening, Danmarks Rederier, Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Danske Advokater, Danske Byggerier, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk Metal, Danske Regioner, Den Danske Aktuarforening, Det Faglige Hus, Fagbevægelsens Hovedorganisation, Fagligt Fælles Forbund, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Finansforbundet, FOA, Forhandlingsfælleskabet, Forsikringsforbundet, Forsikringsmæglerforeningen, Finanstilsynet, Forsikring & Pension, Frie Funktionærer, FSR – Danske Revisorer, Hjulmand Kaptain, Kommunernes Landsforening (KL), HK/Danmark, Ingeniørforeningen, Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagforening, Landbrug & Fødevarer, Lægemiddelstyrelsen, Kooperationen, Landsforeningen for Arbejdsmiljø og Arbejdsskadede, Lederne, Lægeforeningen, Lærernes Centralorganisation, Offentligt Ansattes Organisationer, Patienterstatningen, Producentforeningen, SMVDanmark, Statens Serum Institut, Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, Sundhedsstyrelsen, Udbetaling Danmark og Willis Towers Watson.

12. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindredgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Besparelse for kommunale arbejdsgivere på cirka 27 mio.kr., for regionale arbejdsgivere på 16 mio.kr. og for statslige arbejdsgivere på 1 mio.kr.	Samlet merudgifter for staten på 50 mio.kr.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Besparelse på 6 mio.kr.	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.	

Er i strid med de principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	JA	NEJ X
---	----	--------------

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det følger af gældende § 49, stk. 1, 1. pkt., at udgifter ved arbejdsulykker finansieres af den sikringspligtige arbejdsgivers forsikringsselskab, bortset fra udgifter i forbindelse med arbejdsulykker som følge af terrorhandlinger dækkes af staten. Undtagelsen fremgår af § 10 a. For selvforsikrede arbejdsgivere, jf. § 48, stk. 5, og § 88 i arbejdsskadesikringsloven, har arbejdsgiverens forsikringsenhed samme status som et forsikringsselskab.

Den sikringspligtige arbejdsgiver for en tilskadekommen er den arbejdsgiver, i hvis virksomhed eller tjeneste ulykken indtrådte. Forsikringsselskaberne finansierer udgifterne ved at opkræve præmier fra deres forsikringstagere, hvilket for arbejdsulykker er arbejdsgiverne.

Dette gælder i dag også udgifter i forbindelse med arbejdsulykker som følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19.

Det foreslås i § 1, nr. 1, at der i § 49, stk. 1, 1. pkt., efter »jf. dog.« indsættes: »stk. 9 og«.

Forslaget indebærer, at der i § 49, stk. 1, 1. pkt., henvises til den foreslåede bestemmelse i § 49, stk. 9, jf. forslaget i § 1, nr. 2, som en undtagelse til bestemmelsen om, at udgifter ved arbejdsulykker finansieres af den sikringspligtige arbejdsgiver, så udgifter ved arbejdsulykker som følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19 ikke finansieres af den sikringspligtige arbejdsgivers forsikringsselskab.

Forslaget er således en konsekvens af forslagens § 1, nr. 2, hvor det ved et nyt stk. 9 i § 49 foreslås, at staten overtager finansieringen af udgifter i forbindelse med arbejdsulykker som følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19 foretaget i årene 2020-2022.

Til nr. 2

Det følger af den gældende bestemmelse i § 49, stk. 1, 1. pkt., at udgifter ved arbejdsulykker, herunder udgifter til arbejdsulykker, der er en følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19, finansieres af den sikringspligtige arbejdsgivers forsikringsselskab eller af den selvforsikrede arbejdsgiver.

Efter gældende bestemmelse i § 77 har forsikringsselskaberne regres mod vaccineproducenterne for skader, der skyldes en defekt ved vaccinen. Det bemærkes, at en kendt bivirkning, som vaccineproducenten har informeret om, ikke anses for at være en defekt.

Det foreslås i § 1, nr. 2, at indsætte som stk. 9 i § 49 en bestemmelse, hvor det bestemmes, at ved arbejdsulykker, der er en følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19 foretaget i perioden 2020-2022, betaler staten erstatning m.v. efter loven. Staten har regres mod ansvarlige skadevoldere for udgifter, jf. § 77.

Bestemmelsen er ny. Med den foreslåede bestemmelse overtager staten forsikringssekskabernes forpligtelse til at finansiere udgifter til erstatning og godtgørelse m.v. ved arbejds-skader, der er en følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19.

Det drejer sig om udgifter til erstatning og godtgørelse til tilskadekomne og efterladte, jf. lovens § 11, herunder udgifter til behandling og hjælpemidler, jf. lovens § 15, og sagsbehandlingsudgifter, jf. lovens § 35, stk. 7.

Staten finansierer således ovennævnte udgifter i de sager, der anmeldes fra ikrafttrædelsesdagen og som vedrører en arbejdsulykke, der er en følge af en arbejdsrelateret vaccination mod Covid-19, der foretages i perioden 2020-2022. Statens forpligtelse omfatter udgifter relateret til alle arbejdsrelaterede Covid-19-vaccinationer, der er foretaget i dette tidsrum, uanset selve skaden først viser sig og anmeldes efter 31. december 2022, og uanset om udgiften først er aktuel efter 31. december 2022.

Sammenholdt med forslagene i § 1, nr. 3 og § 2, indebærer forslaget, at staten finansierer alle udgifter efter arbejds-skadesikringsloven til erstatning m.v. og administration i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og Ankestyrelsen i sager om arbejdsulykker som følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod Covid-19 foretaget i årene 2020-2022, uanset hvornår arbejdsulykken er anmeldt og hvornår udgiften opstår. Afledte udgifter til arbejds-skadeafgift og arbejdsmiljøbidrag vil ikke blive afholdt af staten, jf. nærmere herom i de almindelige bemærkninger afsnit 6.

Forslaget indebærer således, at det ikke er arbejdsgiverne, der via præmiebetaling til et forsikringssekskab, finansierer udgifterne. Det forudsættes fortsat, at arbejdsgiverne på sædvanlig vis skal anmelde ulykkerne til forsikringssekskabet, hvor arbejdsgiveren har tegnet lovpligtig arbejdsulykkesforsikring.

Forslaget indebærer videre, at forsikringssekskabet uden nærmere vurdering sender anmeldelser om arbejdsulykker som følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19 videre til behandling i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Vurderer Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, at tilskadekomne eller efterladte er berettiget til erstatning m.v., udbetaler Arbejdsmarkedets Erhvervssikring på vegne af staten erstatningen m.v. Herved sikres, at det er staten, der finansierer udgifterne.

Forslaget har ingen konsekvenser for tilskadekomnes og efterlades ret til erstatning m.v.

Til nr. 3

Det følger af den gældende bestemmelse i § 59, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings og Ankestyrelsens administration af de forhold, der er omfattet af loven, finansieres af forsikringssekskaber, der tegner arbejdsulykkesforsikring, folkekirken, regioner og kommuner, der ikke har tegnet forsikring, jf. § 48, stk. 5, og institutioner, der er omfattet af statens adgang til selvforsikring, jf. § 48, stk. 5, for så vidt angår sager om arbejdsulykker, der vedrører de pågældende.

Det foreslås i § 1, nr. 3, at indsætte et nyt nummer i § 59, stk. 1, hvor det fastsættes, at staten finansierer administrationen i sager om arbejdsulykker, der er en følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19, foretaget i perioden 2020-2022, jf. § 49, stk. 9.

Bestemmelsen er ny. Med den foreslåede bestemmelse overtager staten forpligtelsen til at finansiere udgifter til administrationen af ulykkessager som følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19 i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og Ankestyrelsen fra forsikringssekskaberne. Det drejer sig om betalingen for administrationen i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og eventuelt også Ankestyrelsen, jf. for 2022 bekendtgørelse nr. 2273 af 2. december 2021 om takster for administrationen pr. 1. januar 2022

efter lov om arbejdsskadesikring og lov om sikring mod følger af arbejdsskade, jf. lovbekendtgørelse nr.943 af 16. oktober 2000.

Sammenholdt med forslagene i § 1, nr. 2 og § 2, indebærer forslaget, at staten finansierer alle udgifter efter arbejdsskadessikringsloven til erstatning m.v. og administration i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og Ankestyrelsen i sager om arbejdsulykker som følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod Covid-19 foretaget i årene 2020-2022, uanset hvornår arbejdsulykken er anmeldt og hvornår udgiften opstår. Afledte udgifter til arbejdsskadeafgift og arbejdsmiljøbidrag vil ikke blive afholdt af staten, jf. nærmere herom i de almindelige bemærkninger afsnit 6.

Til § 2

Det foreslås i § 2, stk. 1, at loven træder i kraft den 1. juli 2022.

Det offentlige vaccinationsprogram for covid-19 omfatter vaccinationer fra den 27. december 2020. Der er således allerede foretaget et stort antal vaccinationer, og lovforslaget bør derfor træde i kraft så hurtigt som muligt for, at forsikringsselskaberne – og dermed arbejdsgiverne – hurtigt kan friholdes for udgifterne.

Det foreslås i § 2, stk. 2, at loven har virkning for udgifter vedrørende arbejdsulykker som følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19, der er foretaget i perioden 27. december 2020 – 31. december 2022.

Forslaget indebærer, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring efter den 1. juli 2022 varetager al sagsbehandling vedrørende anmeldelser af ulykker som følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19, der er foretaget i perioden 2020-2022, uanset om ulykken er anmeldt før eller efter lovens ikrafttræden. Det afgørende er således, at vaccinationen er foretaget i 2020 til 2022, uanset arbejdsulykkerne først anmeldes og udgifter først opstår efter 2022.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring varetager endvidere i samme sager udbetaling af erstatning m.v. til tilskadede og efterladte.

Fra ikrafttrædelsestidspunktet ophører forsikringsselskabernes forpligtelser i sager om arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19 i perioden 2020-2022, herunder de finansielle forpligtelser.

Til § 3

Efter gældende lov og praksis anses arbejdsrelaterede vaccinationsskader som arbejdsulykker. Det betyder, at udgifter til erstatning og administration m.v., herunder også udgifter som følge af arbejdsulykker efter vaccination mod covid-19, finansieres af forsikringsselskaberne, der tilvejebringer midlerne ved præmieopkrævning hos forsikringstagerne (arbejdsgiverne). Selvforsikrede offentlige arbejdsgivere finansierer selv udgifterne direkte.

Da ulykkerne finansieres i forsikringsregi indebærer det, at forsikringsselskaberne skal opfylde en række forpligtelser efter den finansielle lovgivning, herunder en forpligtelse til at foretage en række forsikringstekniske hensættelser.

Det foreslås i § 3, stk. 1, at staten ved lovens ikrafttræden den 1. juli 2022 overtager forpligtelserne fra forsikringsselskaberne og arbejdsgivere, der er selvforsikrede efter lovens § 48, stk. 5, og § 88 i sager om arbejdsulykker, der er en følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod Covid-19, der er anmeldt til forsikringsselskaberne frem til lovens ikrafttræden 1. juli 2022. Afledte udgifter til arbejdsskadeafgift og arbejdsmiljøbidrag vil ikke blive afholdt af staten.

Forslaget indebærer, at forsikringsselskabernes forpligtelser til at finansiere og udbetale erstatning m.v. til tilskadekomne og efterladte og forpligtelsen til at betale for administrationen i Arbejdsmarkedets Erhvervs-sikring og Ankestyrelsen, fremadrettet varetages af staten, jf. forslagene i § 1, nr. 2 og 3. Staten er ved overtagelsen af denne forpligtelse ikke samtidig forpligtet til at foretage de forsikringstekniske hensættelser, som forsikringsselskaberne har efter gældende regler. I stedet finansieres udgifterne til erstatning og administration m.v. direkte af staten, og udgifterne, jf. de økonomiske bemærkninger til lovforslaget, finansieres over finansloven.

Det forudsættes, at statens opgaver varetages af Arbejdsmarkedets Erhvervs-sikring.

Forslaget indebærer samtidig, at forsikringsselskabernes forpligtelser ophører. Det drejer sig om forpligtelserne til at finansiere udgifterne ved arbejdsulykker som følge af arbejdsrelateret vaccination mod covid-19, udbetale erstatning m.v., jf. § 11 i arbejdsskadesikringsloven til tilskadekomne, betale for sagsbehandlingsomkostninger, jf. § 35, stk. 7, i arbejdsskadesikringsloven og finansiere administrationen af skadesagerne i Arbejdsmarkedets Erhvervs-sikring og Ankestyrelsen, jf. § 59 i arbejdsskadesikringsloven, samt forpligtelsen til at foretage forsikringstekniske hensættelser. Det er dog fortsat forsikringsselskaberne, herunder forsikringsenhederne for de selvforsikrede offentlige arbejdsgivere, der skal modtage anmeldelserne om arbejdsulykkerne fra arbejdsgiverne. Disse anmeldelser skal forsikringsselskaberne uden forudgående vurdering sende videre til Arbejdsmarkedets Erhvervs-sikring, når der er tale om en arbejdsrelateret vaccination mod covid-19 foretaget i perioden 2020-2022.

Ved lovens ikrafttræden skal forsikringsselskaberne sende de sager, som de behandler, eller har behandlet, efter de hidtil gældende regler i arbejdsskadesikringsloven, og som ikke er sendt til Arbejdsmarkedets Erhvervs-sikring, til Arbejdsmarkedets Erhvervs-sikring med henblik på, at Arbejdsmarkedets Erhvervs-sikring herefter kan varetage al sagsbehandling i sagerne.

Det foreslås i *stk. 2*, at *stk. 1*, også gælder forpligtelser efter den finansielle lovgivning.

Forslaget indebærer, at forsikringsselskaberne ikke har forpligtelser efter den finansielle lovgivning i sager om arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19, hvor staten overtager forpligtelserne til at finansiere udgifterne til erstatning m.v. og administration, jf. *stk. 1*.

Forsikringsselskaberne er efter den finansielle lovgivning, herunder EU-regulering, forpligtet til at foretage hensættelser til sikkerhed for fremtidige udgifter i de ulykkessager, der anmeldes. Selvforsikrede offentlige arbejdsgivere er ikke forpligtede efter den finansielle lovgivning, herunder EU-reguleringen.

Ved lovens ikrafttræden den 1. juli 2022 ophører forsikringsselskabernes forpligtelser hertil, og forsikringsselskaberne vil få frigjort de hensættelser, som vedrører de sager, der er omfattet af forslaget til § 3, *stk. 3*. Det foreslås i § 3, *stk. 3*, at staten refunderer udgifter til erstatning og godtgørelse m.v., jf. lovens § 11 og § 35, *stk. 7*, samt administration, jf. lovens § 59, i sager om arbejdsulykker, der er en følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod Covid-19 foretaget i perioden 27. december 2020 – 31. december 2022, som forsikringsselskaberne og selvforsikrede arbejdsgivere har afholdt.

Forslaget indebærer, at forsikringsselskaberne kan få refusion fra staten af de udgifter til erstatning og administration m.v., der er afholdt fra 2020 i sager om vaccinationsulykker som følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19.

Ved lovens ikrafttræden skal forsikringsselskaberne sende de sager, som ikke er sendt til Arbejdsmarkedets Erhvervs-sikring, og hvor forsikringsselskabet allerede har afholdt udgifter, til Arbejdsmarkedets Erhvervs-sikring med henblik på refusion af udgifterne. Herved friholdes forsikringsselskaberne og dermed arbejdsgiverne også for udgifterne til erstatning m.v. i sager, der er anmeldt før lovens ikrafttræden. Når forsikringsselskaberne og forsikringsenhederne for de selvforsikrede offentlige arbejdsgivere sender

sagerne til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring med opgørelse af, hvilke udgifter der er afholdt til erstatning og administration m.v., sørger Arbejdsmarkedets Erhvervssikring for, at forsikringsselskaberne får refunderet disse udgifter. Forsikringsselskaberne kan således få refusion for allerede afholdte udgifter til erstatning og godtgørelse til tilskadede og efterladte, jf. § 11 i arbejdsskadesikringsloven efter arbejdsskadesikringsloven, udgifter til sagsbehandlingsudgifter, jf. § 35, stk. 7, og forsikringsselskabernes udgifter til administration i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og Ankestyrelsen, jf. § 59 i arbejdsskadesikringsloven.

Forsikringsselskaberne kan ikke få refusion for de udgifter, der er afholdt til selskabernes egen administration. Forsikringsselskaberne kan ligeledes ikke få refusion for de udgifter, der er anvendt til finansielle hensættelser, idet det forudsættes, at forsikringsselskaberne kan disponere over disse beløb til andre formål efter lovens ikrafttræden, idet forpligtelserne til at foretage finansielle hensættelser samtidig ophører, jf. forslaget til § 3, stk. 1, 2. pkt.

Endelig foreslås det i *stk. 4*, at de rettigheder og pligter, som forsikringsselskaberne har efter arbejdsskadesikringsloven, tilsvarende gælder for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i sager om arbejdsulykker, der er en følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19, jf. § 49, stk. 9.

Forslaget sikrer, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kan varetage alle opgaver, som efter lov og bekendtgørelser er henlagt til forsikringsselskaberne i forbindelse med behandling af sager om arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19. Herved sikres tilskadede og efterlades retsstilling.

Forslaget indebærer således, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kan behandle sager om anmeldte arbejdsulykker som følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19 på samme måde som forsikringsselskaberne. Det drejer sig blandt andet om indhentelse af oplysninger og betaling af udgifter til sagsoplysning, herunder lægeerklæringer m.v.

Hertil kommer, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring varetager de opgaver, som forsikringsselskaberne har efter bekendtgørelse nr. 900 af 24. juni 2016 om betaling af udgifter til sygebehandling og hjælpemidler efter lov om arbejdsskadesikring og bekendtgørelse nr. 901 af 24. juni 2016 om forsikringsselskabernes adgang til at behandle krav om betaling af udgifter til sygebehandling og hjælpemidler m.v. efter lov om arbejdsskadesikring.

Forslaget til § 3, stk. 4, omfatter kun forsikringsselskabernes rettigheder og forpligtelser efter arbejdsskadesikringsloven. Forslaget til § 3, stk. 4, omfatter ikke rettigheder og forpligtelser efter anden lovgivning, herunder arbejdsmiljølov og arbejdsskadeafgiftslov.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering	Lovforslaget
	<p style="text-align: center;">§ 1</p> <p>I lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 376 af 31. marts 2020, som ændret ved lov nr. 2200 af 29. december 2020, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 49. Ved ulykker betales udgifterne af den sikringspligtige arbejdsgivers forsikringsselskab, jf. dog § 10 a. --- Stk. 2. ---</p>	<p>1. I § 49, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »jf. dog.«: »stk. 9 og«.</p> <p>2. I § 49 indsættes efter stk. 8 stk. 9: »Stk. 9. Ved arbejdsulykker, der er en følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19 foretaget i perioden 27. december 2020 – 31. december 2022, betaler staten erstatning m.v. efter denne lov. Staten har ret til regres mod ansvarlige skadevoldere for udgifter, jf. § 77.«</p>
<p>§ 59. Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings og Ankestyrelsens administration af de forhold, der er omfattet af loven, finansieres af</p> <p>1) forsikringsselskaber, der tegner arbejdsulykkesforsikring, folkekirken, regioner og kommuner, der ikke har tegnet forsikring, jf. § 48, stk. 5, og institutioner, der er omfattet af statens adgang til selvforsikring, jf. § 48, stk. 5, for så vidt angår sager om arbejdsulykker, der vedrører de pågældende, og</p> <p>2) Arbejdsmarkedets Erhvervssikring som en del af bidraget til finansiering af udgifter ved erhvervssygdomme, jf. § 55, for så vidt angår sager om anmeldte erhvervssygdomme.</p>	<p>3. I § 59, stk. 1, indsættes efter nr. 2 som nyt nummer: »3) Staten i sager om arbejdsulykker, der er en følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19, foretaget i perioden 27. december 2020 – 31. december 2022, jf. § 49, stk. 9.«</p>
	<p style="text-align: center;">§ 2</p> <p><i>Stk. 1.</i> Loven træder i kraft den 1. juli 2022.</p>

	<p><i>Stk. 2.</i> Loven har virkning for udgifter vedrørende arbejdsulykker som følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19, der er foretaget i 2020-2022.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 3</p> <p><i>Stk. 1.</i> Ved lovens ikrafttræden den 1. juli 2022 overtager staten forpligtelserne fra forsikringsselskaberne og arbejdsgiverne, der er selvforsikrede efter lovens § 48, stk. 5, og § 88, i sager om arbejdsulykker, der er en følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod Covid-19, der er anmeldt til forsikringsselskaberne frem til lovens ikrafttræden 1. juli 2022. Forsikringsselskabernes forpligtelser i sager om arbejdsulykker, der er en følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod Covid-19, der er anmeldt til forsikringsselskaberne frem til lovens ikrafttræden 1. juli 2022, ophører samtidig.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Stk. 1 gælder også forpligtelser efter den finansielle lovgivning.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Staten refunderer udgifter som forsikringsselskaberne og selvforsikrede arbejdsgivere har afholdt til erstatning og godtgørelse m.v., jf. lovens § 11 og § 35, stk. 7, samt administration, jf. lovens § 59, i sager om arbejdsulykker, der er en følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod Covid-19 foretaget i perioden 27. december 2020 – 31. december 2022.</p> <p><i>Stk. 4.</i> I det omfang et forsikringsselskab har rettigheder og pligter efter arbejdsskadesikringsloven gælder disse tilsvarende for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i sager om arbejdsulykker, der er en følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19, jf. § 49, stk. 9.</p>